

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Ob quas caussas bonis honor sit exhibendus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Ex Anastasio
eandem ex
scripsit Card.
Baron. tom.
8. An. Christi
1599.

tione de sacra synaxi, quam Achilles Statius Lusitanus in Latinum à se conuersam sermonem obtulit Gregorio XIII. Pontifici Maximo Anno Christi 1579. in qua oratione hanc historiam his verbis refert. *Vir unus ex ijs qui monachali insigniti sunt schemate, cum negligentissime per summum otium vitam suam omnem egisset; ea qua esset ad mortem, infirmitate cepit infirmari. Cumq; iam ultimum spiritum duceret, suam ipsius mortem nequaquam perhorrescens, summam voluntate, magnaq; cum gratiarum actione exolutus vinculis excedebat. Ad quem assidentium Patrum unus: Frater, inquit, persuasum tibi habeto, & putasse nos, & vidisse summam negligentiam, animiq; remissione vixisse te utiq; ad hoc usque tempus: & unde hac tibi nunc tanta securitas, id verò omnes nescimus. Cui respondit Frater: Est ita omnino, Patres, vitam per summam negligentiam duxi: sed Angeli Dei eadem hac ipsa hora peccatorum meorum ad me chirographon attulerunt, cumq; ea qua fecissem postquam saculo renuntiassem peccata legissent, numquid agnoscerem, rogauerunt. Quibus ego: Maxime verò, inquam, agnosco: sed idem ex quo renuntians saculo, vitamq; instauratam monasticam, nec iudicari quemquam, nec ab ullo mihi factam iniuriam meminisse volui. Igitur Domini verba ad me quoq; pertinere opto & oro, qui dixit: Nolite iudicare, & non iudicabimini: & dimittite, & dimittetur vobis. Qua postquam Angelis dixi, chirographon peccatorum meorum considerunt: & inde nunc summam cum latitudine & securitate proficiscor ad Dominum. Hac ubi frater ille narrauit Patribus, Domino in pace spiritum reddidit, magnaq; astantibus edificationis utilitatisq; causa & auctor extiruit. Est nunc aliquis, & conqueratur de Deo permittente, vt homines spernantur, iniurijs, contumelijs, sexcentis despectibus obruantur; hæc omnia seges sunt patientiæ, gloriæ, & coronæ cælestis metendæ.*

CAPVT XXIX.

Cur non solum bonos, sed etiam malos sinat honorari Deus?

I.

Bonos honoribus afficiendos esse, omnes leges iubent, omnes historiae clamant, ipsa ratio & natura suggerit. De legibus id constat ex dictis supra. Diuina enim leges sunt: *Honora patrem tuam, & matrem tuam. Honora per sanctam seni.*

Exod. 20. 12.

Leuit. 19. 32.

1. Tim. 5. 3.

senis. Viduas honora, &c. Historiæ pænè nullæ sunt, quæ non narrent, honores dignis decretos, aut collatos esse; aut accusent eos, à quibus illi bene meritis negati ablatiue fuerunt. Ratio autem atque natura dicitur, ut verè, hoc est, id quod res est, iudicemus, bonamq; de bonis opinionem concipiamus; eiq; coram alijs testimonium impertiamur, quod est eos laudare, atq; honorare. Quod sanè facere, non tantùm veritatis amore, sed etiã virtutis jure obligamur; vsque aded, ut qui tacet, vbi alter laudandus est, iniustus esse, alteriq; iniuriam facere censeatur. Qua in re multi grauitèr delinquant, & silendo detrahunt de laude aliorum. Perinde enim est, siue laudanda celes, siue celanda diuulges; & par malitia, siue vitia alterius prodantur, siue virtutes supprimantur, quando nulla, quæ excuset, causã subest, siue in silentio, siue in manifestatione. Si exempla querimus, ipse Deus illos honorat, & diligit, qui illicita fugiunt; aitque: Quicumque glorificauerit me, glorificabo eum. Et de bene certantibus ait insignis ille heros:

Nullus in hoc numero mihi non donatus abibit.

Illud solùm hîc monendum est, ne ordinem honoris prætereamus, præsertim in rebus, quæ sunt alicuius momenti. Ut enim, etsi omnes in necessitate, qui volunt facere, quod facit Ecclesia, baptizare possint, haud tamen decet laicum id officium facere, si adest clericus; nec subdiaconum, si adest diaconus; neque diaconum, si adest sacerdos; ita in alijs quoque officijs ac dignitatibus demandandis, aut honoribus distribuendis, semper attendendum est, ne indignior digniori præferatur. Væ illis, qui in gradibus, ac muneribus dandis iniustè iudicant, quia iustè damnabuntur. Si quidem pondus & pondus, mensura & mensura: vtramq; est abominabile apud Deum. Duplex enim pondus quàm plurimi habent; vnum, quod eos inclinât ac trahit, quò fauor & affectus inclinât ac trahit, vnde ijs dignior est, qui charior est;

Tutatur fauor Euryalum, lachrymaq; decora:

alterum, quò appenso, parum momenti obtinent, qui vel adulatione, vel munerum largitione, vel affinitate, alijsq; artibus parum gratiæ acquisuerunt. Qui iustus est, erga omnes eadem mensura vitur, remq; suis momentis expendit, neque alia mensura vitur domi, alia foris; alia erga Titum, alia erga Sempronium,

S. Augustin. Dominie 1. in 40. serm. 1. 1. Reg. 2. 30. Virgil. 5. Æneid.

II.

Prou. 20. 10.

Virgil. lib. 5.

Vn

Rex